

организацию и культуру труда. Он отражается в согласованности, четкости и ритмичности трудовых усилий, а также в высокой степени удовлетворенности работников своим трудом.

В целом можно отметить, что оптимизация управления трудовым потенциалом приведет к росту производительности труда и, следовательно, долгосрочному устойчивому экономическому развитию предприятия.

Список использованных источников

1. Кравченко Ю.А. Концептуальные основы управления развитием трудового потенциала предприятия / Ю.А. Кравченко // Стратегия предприятия в контексте повышения его конкурентоспособности. – 2018. – № 7 (7). – С. 147–151.

2. Фурси Е.А. Современные тенденции в мотивации повышения трудового потенциала персонала / Е.А. Фурси, Д.В. Брянцев // Вестник Астраханского государственного технического университета. Серия: Экономика. – 2017. – № 1. – С. 49–57.

*Научный руководитель: Т.В. Шорец,
магистр экономических наук, старший преподаватель.*

Н.В. Бобровська,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
А.Г. Костирко,
кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ЗА УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН

Глобалізація є всеохоплюючим процесом сучасних трансформацій світового співтовариства у відкриту цілісну систему інформаційно-технологічних, фінансово-економічних, соціально-культурних, суспільно-політичних взаємозв'язків і взаємозалежностей. Сучасний світ, який є сутнісною ознакою глобалізації, представляє відкриту економічну систему, що розвивається незалежно від глобалізаторів, які мають вплив на її прискорення чи гальмування. Зазначимо, що незалежно від кількісного використання природних ресурсів за видами і заходів застосування природоохоронної діяльності, при виробництві й споживанні товарів і послуг відбувається порушення екологічної рівноваги, що призведе до небезпеки життєдіяльності суспільства і здоров'я людей, а також їх майбутніх поколінь.

Процес глобалізації представляє системність, а глобалізаційні зміни і тенденції впливають на розвиток країн світу і природне навколишнє середовище. Зростаюче навантаження на екосистеми світу, нарощування сировинного і енергетичного потенціалу для задоволення потреб економічно-розвинутих країн світу, збільшення викидів у світовий океан та атмосферу мають руйнівний характер і глобальну масштабність. Тенденції у порушенні рівноваги екосистем мають загальносвітову масштабність, що вимагає зміни пріоритетності сталого розвитку економіки країни, у збереженні довкілля, а також необхідності у запровадженні адаптаційного підходу у гарантуванні екологічної безпеки в усіх її проявах.

Отже, одним з актуальних питань сучасності є сталий розвиток економіки і збереження навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів за видами в умовах глобалізаційних змін та інтеграції країн у світове співтовариство.

Питання зовнішньоекономічної діяльності, вирішення глобальних проблем людства з урахуванням екологічних чинників досліджувались відомими вченими, з-поміж яких: О. Ф. Балацький, О. Г. Білорус, В. І. Власов, П. І. Гайдуцький, С. І. Дорогунцов, Ю. Є. Кирилов, С. М. Козьменко, Ю. М. Манцевич, В. М. Трегобчук та ін.

На місцевому, регіональному, національному і глобальному рівнях економіка і екологія формують складний комплекс причинно-наслідкової залежності. Загальним напрямом діяльності щодо вирішення екологічних проблем є усунення суперечностей між екологічною і економічною підсистемами через повернення економічній підсистемі функцій організаційно-економічного механізму задоволення суспільних потреб і розвитку екологічної потреби до рівня основної.

Таким чином, з метою збереження пріоритетних ознак сталості, за умов глобалізаційних процесів та інтеграції, між країнами доцільно активізувати реалізацію екологічних вимог. Активізація екологічних відносин між країнами потребує необхідності запровадження ідеології пріоритетних напрямів сталого розвитку (рис. 1).

Рис. 1. Пріоритетні напрями сталого розвитку економіки країн за умов глобалізаційних змін

Джерело: представлено авторами з використанням [1, 2, 3].

Отже, у результаті міжнародної торгівлі, транскордонного перенесення забруднюючих речовин, спільного використання природних ресурсів за видами, їх виснаження і забруднення, збройних конфліктів у сучасному глобалізованому світі, якому притаманне підтримання економічних інтересів, проявляються еколого-небезпечні чинники, що порушує екологічний баланс, погіршує умови життя людства.

Вважаємо, що за умов існування сучасної глобалізації й прагнення країн у нарощуванні національної економіки виникає необхідність у впровадженні напрямів оптимальної еколого-економічної системи з врахуванням світових екологічних норм. Таким чином, пріоритетність сталого розвитку країн повинно враховувати використання природної системи країн світу, що здійснюється через

збалансоване природокористування міжнародного економічного співтовариства.

Список використаних джерел

1. Гайдуцький П. І. Екологізація суспільної свідомості та розвитку агросфери / П. І. Гайдуцький, О. В. Ходаківська // Економіка АПК. – 2012. – № 1. – С. 15-21.

2. Кирилов Ю. Є. Глобалізація: екологічні ефекти та наслідки для навколишнього природного середовища [Електронний ресурс] / Ю. Є. Кирилов. – Режим доступу: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.3/289.pdf>.

3. Туниця Ю. Майбутнє України – у глобальній системі сталого розвитку [Електронний ресурс] / Ю. Туниця // Урядовий кур'єр. – 2019. – Режим доступу: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/majbutnye-ukrayini-u-globalnij-sistemi-stalogo-roz>

В.С. Бойко, гр. ООкр-18 в м
Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ЯК ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ КРАЇНИ

Ефективна робота Державної фіскальної служби є однією з ключових умов економічного зростання країни. Вона гарантує повноцінне наповнення бюджету, виконання державою своїх функцій і фінансування необхідних реформ. У розвинених країнах податки - це ключова складова бюджету країни, а сплата податків - це завжди питання взаємодії між платниками і державою. Корумпована податкова служба не стимулює платників виконувати свій обов'язок перед державою, і навпаки.

Державна фіскальна служба - це майданчик, де постійно відбуваються контакти держави, бізнесу та громадян і формується імідж держави. Без змін в ДФС не буде повноцінної довіри до влади, проведеним реформам і політикам.

На сьогоднішній день одним із головних завдань щодо реформування системи Державної фіскальної служби України є автоматизація сервісів, процесів та впровадження максимальної кількості онлайн-послуг для полегшення ведення бізнесу.

Як свідчить світовий досвід, усі податкові служби йдуть шляхом цифронізації, електронізації, діджиталізації, що допомагає в свою чергу мінімізувати контакти платників податків з чиновниками і, як наслідок відбувається зменшення корупційних ризиків на всіх рівнях